

i Lovens § 5, Stk. 2, hvorefter en Forening, der maatte være dannet med det Formaal økonomisk og paa anden Maade at støtte en Mødrehjælpsinstitutionens Virksomhed, med Arbejds- og Socialministerens Godkendelse kan vælge indtil 2 Medlemmer til Institutionens Bestyrelse.

I Foraaret 1941 modtog Arbejds- og Socialministeriet imidlertid fra Mødrehjælps Fællesraad en Indstilling om, at der af Statskassen blev stillet et Beløb til Raadighed for Arbejds- og Socialministeren, hvoraf der kunde ydes Tilskud til Løsning af de i Lovens § 3 nævnte Opgaver til de Institutioner, der ikke selv havde været i Stand til i fornødent Omfang at tilvejebringe de nødvendige private Midler. Fællesraadet udtalte herved, at selv om der fra en Institutions Side gøres, hvad der er muligt for at tilvejebringe de nødvendige Midler, stiler Forholdet sig ofte saaledes, at der inden for Institutionens Omraade er et aabenbart Misforhold mellem Trang til Hjælp af den i Lovens § 3 omhandlede Art og Muligheden for ad privat Vej at fremskaffe de nødvendige Midler hertil.

Fællesraadet udtalte derhos, at de nævnte Opgaver er af en saadan Vigtighed, at det vil betyde en væsentlig Brist i Mødrehjælpsinstitutionernes Arbejde, saafremt de ikke tages op i fornødent Omfang, og Arbejds- og Socialministeriet indhentede herefter Folketingets Finansudvalgs Tilslutning til, at der paa forventet Tillægsbevilling for Finansaaret 1941—42 blev anvendt et Beløb af indtil 30 000 Kr. til det omhandlede Formaal.

Efter at Spørgsmaalet om de i Mødrehjælpslovens § 3 omhandlede Opgaver i Efteraaret 1941 havde været Genstand for fornyet Drøftelse i Fællesraadet, fremkom dette over for Arbejds- og Socialministeriet med Indstilling om gennem en Ændring af Mødrehjælpsloven at sætte Institutionerne i Stand til paa mere effektiv Maade at løse visse af § 3 Opgaverne, der maatte anses for særlig vigtige. Fællesraadet oplyste herved, at der under Forhandlingerne havde været Synspunkter fremme om enten at søge gennemført en Ændring af Loven, saaledes at de vigtigste af de i § 3 omhandlede Opgaver blev henført til Opgaverne under § 1, hvortil Udgifterne afholdes af Stat og Kommune, eller at søge de fornødne Midler tilvejebragt ved frivillige Bidrag fra Kommunerne. Fællesraadet kom imidlertid til den Opfattelse, at den siden Lovens Ikrafttræden stedfundne Udvikling ikke danner tilstrækkeligt Grundlag for en Ændring af det i Loven nedlagte Princip,

hvorefter Mødrehjælpsarbejdet bør udføres ved et Samarbejde mellem privat Initiativ og offentlig Virksomhed, og at det derfor stadig maa være af betydelig Værdi, at det private Initiativ gennem Tilslutning af Støtteforeninger faar Indflydelse paa Institutionernes Arbejde, og at samtidig visse Grene af Arbejdet bygger netop paa Tilvejebringelsen af private Midler.

I Overensstemmelse hermed gik Fællesraadets Forslag ud paa en Videreførelse af Princippet i Lovens § 11, Stk. 4, hvorefter Halvdelen af Institutionernes Udgifter til visse af § 3 Opgaverne refunderes af Stat og Kommune efter samme Regel som for Udgifterne efter §§ 1 og 2. Efter Fællesraadets Formening er der navnlig Trang til større Midler til Ydelse af Hjælp til Anskaffelse eller Udlaan af Barne-senge eller Barnevogne samt til Hushjælp under Barselperioden. Fællesraadet har herefter indstillet, at Halvdelen af Institutionens Udgifter af den nævnte Art kan blive refunderet efter Reglen for Udgifter efter Lovens §§ 1 og 2, saaledes som det efter den gældende Lov er Tilfældet for saa vidt angaar Hjælp til Anskaffelse af Børnetøj.

I en Henvendelse til Regeringen og Rigsdagen har „Den almindelige danske Jordemoderforening“ med Tilslutning af „Dansk Kvindesamfund“ imidlertid anmodet om, at der maa blive tilvejebragt Lovhjemmel for de Ydelser til den fødende Kvinde, der er omhandlet i det af Befolkingskommissionen af 1935 i dennes Betænkning Nr. 3 stillede Forslag til Lov om Moderskabsydelse og om erhvervsmæssigt arbejdende Kvinders Rettigheder og Pligter i Anledning af Fødsel. Foreningernes Ønske gik dog navnlig ud paa Ydelse af den i det nævnte Forslags Afsnit I om Moderskabsydelsen omhandlede Hjælp til Anskaffelse af Beklædning og Udstyr til det spæde Barn samt til Betaling af Hushjælp under Barselperioden.

Den omhandlede Hjælp skulde efter Befolkingskommissionens Forslag ydes enhver gravid Kvinde, der er nydende eller bidragydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse eller nydende Medlem af en statskontrolleret Sygeforening samt endvidere enhver gravid Kvinde, der ikke er Medlem af Sygekasse eller Sygeforening, fordi hun ikke opfylder de herfor fastsatte Helbredsbetainger. Udgifterne skulde afholdes af Statskassen og var anslaaet til ca. 9 Mill. Kr. aarlig.

Som Begrundelse for deres Henvendelse har Foreningerne henvist til, at Forholdene for den gravide og fødende Kvinde, siden